

pedra seca

FULL INFORMATIU DE LA REVISTA PEDRA SECA

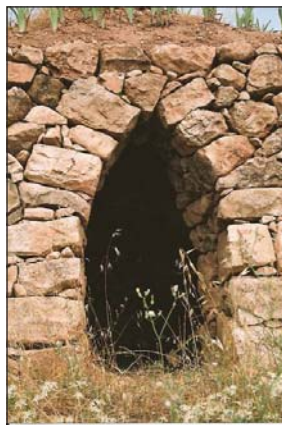
Any VII - Núm. 61 Edita: Patronat de Sant Galderic - setembre de 2008

Adreça electrònica: pedraseca@gmail.com T. 933 521 275 - 932 378 537

Una sòlida barraca de nova planta
Sortint de l'Alcover (Alt Camp) i a un quilòmetre en direcció a Montblanc, a la partida de Les Roques Roges i al costat de la carretera C240, hi podem veure una barraca de nova planta, es va aixecar entre

finals del 2007 i primers del 2008. La veurem a la nostra esquerra abans de passar el pont que passa pel damunt de la carretera que comunica amb el polígon, està a uns cinc metres de la carretera, al damunt d'un marge i entremig d'uns garrofers. Si passat el pont retrocedim altra vegada en

direcció a l'Alcover, trobarem una entrada a la dreta on podem deixar el vehicle, i a unes deu passes hi tenim la barraca.

Exteriorment aquesta barraca és de planta quadrada, mentre que a l'interior és circular amb coberta de falsa cúpula i portal d'arc ametllat o primitiu. Està encarada a l'Est. La seva construcció és molt sòlida, ja que les seves parets fan un metre de

gruix, aspecte aquest que li permet aguantar l'empenta de la cúpula.
Informa: Josep Gallofré

Barraca d'en Jaume de la Cota

A Mont-roig del Camp, ja se sap que disposen d'una magnífica ruta de barraques de pedra seca. Entre les barraques d'aquesta ruta destaca per la seva monumentalitat i bona factura la d'en Jaume de la Cota.

Aquesta gran barraca, però, tenia un problema, una de les llindes interiors del portal estava malpartida, de manera que hi havia la possibilitat de què finalment cedís i baixés tota la barraca.

El grup barracaire de Mont-roig va decidir posar-hi remei i a través de l'Ajuntament varen contractar una empresa de La Fatarella, especialitzada en pedra seca. Tan bon punt varen començar els treballs de desmuntatge per substituir la llinda partida, el portal es va esfondrar,

quedant així demostrada la precarietat de l'accés. Per sort no es va haver de lamentar cap accident.
Informa: Esther Bargalló

El Consell Regulador de la Denominació d'Origen Pla de Bages, va cursar una petició a la Gerència Regional del Cadastre de Catalunya-Barcelona, per tal de que les construccions de pedra en sec, les barraques de vinya, fossin considerades com un patrimoni rural i valorades dins del paisatge bagenc com un valor identitari i entranyable, lligat a la història i a la tradició d'aquesta comarca.

El gerent regional, el senyor Antoni Ripollès, després de fer les oportunes consideracions conclou que «(...) d'acord amb la normativa cadastral, i a efectes de la seva inscripció en el cadastre immobiliari, les «Barraques de Vinya» són construccions agrícoles.

No obstant, si admetem les «Barraques de Vinya» com construccions subjectes a la seva inscripció al cadastre immobiliari, els hi serà d'aplicació allò que es disposa a l'article 13.2 del TRLCI, en el que

s'estableix que els titulars dels esmentats béns que han de figurar al cadastre, tenen obligació de formalitzar les declaracions conduents a la incorporació en el cadastre immobiliari subministrant-li quanta informació resulti precisa per a la seva gestió, bé sigui amb caràcter general, bé a requeriment dels òrgans competents d'aquell conforme al reglamentàriament establert.

En aquest sentit, haurem de rebre una declaració en la que hi consti principalment la ubicació i titularitat de cadascuna d'aquestes construccions, bé directament pels titulars cadastrals obligats, o bé, en representació seva, de les institucions que així ho considerin oportú.»

Després caldrà, evidentment, determinar-ne el valor cadastral que correspongui per aplicació del Reial Decret 1020/1993. Que en aquest cas, atenent les característiques físiques de les «Barraques de Vinya», a efectes de la seva valoració, es consideraran com a manifestament inhabitable, amb la categoria constructiva més baixa i per tant un valor cadastral zero.

«Per consegüent, com conclusió a l'exposat, per la inclusió de les «Barraques de Vinya» en el cadastre immobiliari, s'haurà de formalitzar davant aquesta Gerència les declaracions cadastrals conduents a la seva inscripció que haurà d'incloure necessàriament la informació precisa per a la seva correcta ubicació i assignació de titularitat.»

En el núm. 60 del nostre Full Informatiu, varem oferir un breu reportatge de la construcció d'una barraca de nova planta, en una rotonda de l'Albornar (Baix Penedès) i mostràvem unes imatges de la barraca ja acabada.

Tot seguit varem saber que havia caigut, però sense saber-ne els motius. Algú ens ha apuntat que les parets eren massa primes (25-30 cm.) i no van resistir l'empenta de la cúpula. Caldrà esbrinar si realment aquesta va ser la causa de la seva ensulsida.

Darrerament hem sabut que fins i tot s'han retirat les pedres de la rotonda, això vol dir que no hi ha cap intenció de tornar-la a aixecar, ha estat doncs una construcció efímera.

En el polígon industrial Alió - Bràfim (Alt Camp) i durant les obres de construcció, amb els inevitables moviments de terres, s'hi han aterrat nombroses barraques. Però malgrat l'ensulsida el polígon comptarà amb un monument a les barraques.

La darrera barraca que els calia esfondrar, va ser salvada per la seva propietària, la Sra. Laia Soto Sánchez, que la feu desmuntar i reconstruir en un indret del polígon on no fes cap nosa.

La reconstrucció va ser realitzada per la mateixa empresa de La Fatarella, que va arranjat a Mont-roig la barraca d'en Jaume de la Cota.

La barraca del polígon de moment no és visitable, doncs mentre treballin en aquell sector, no es permet l'entrada a l'obra. A més, aquesta, té bloquejat el portal d'accés amb una reixa clavada a terra i encimentada.

Salutacions, deixeu-me que ens presentem, som el Grup de Recerca Olesa Rural, una nova entitat creada per a la preservació de les construccions de pedra seca al terme municipal d'Olesa de Bonesvalls (Alt Penedès), un petit grup amb ganes de fer moltes coses i contribuir a fer més gran el coneixement d'aquest patrimoni.

La nostra tasca va començar cap a l'any 2003, amb uns amics, quan volíem resseguir tots els camins de ferradura, aquests perduts per la malesa, i plasmar-los en un mapa del terme, ja que això no existia; una

informació que només sabia la gent gran del poble i que no volíem que es perdés en l'oblit.

Passejant, anàvem trobant tota una sèrie de construccions en pedra seca escampades per tot arreu. Ja sabíem que existien però no li havíem donat una importància rellevant. Eren antigues i boniques, unes en bon estat, altres de molt malmeses: barraques, marges, corrals, pous i un llarg etcètera. Va ser en aquell moment que varem decidir que tot allò s'havia de recopilar i donar a conèixer. Mans a l'obra doncs, aquella munió de construccions ens va omplir gairebé la majoria de caps de setmana. D'alguna manera la recerca dels camins de ferradura ha quedat en un segon terme, però que no descartem en absolut reprendre-la més endavant.

Tot plegat feia una mica de respecte al començament, no tan sols per la feina feixuga que ens venia a sobre, anar a cercar, desbrossar, mesurar,

fotografiar i finalment posicionar totes les construccions amb el gps, si no per la restauració que vindria més endavant, i això sí valia la pena, per que les que estan totalment ensorrades les veiem pràcticament impossible tornar-les a refer per la seva laboriositat.

L'any 2005 després de més de sis-centes fotografies, una bona pila de quilòmetres fets caminant pel terme, va sortir a la llum el nostre primer llibre, «*Petjades Històriques, recull de construccions rurals en pedra seca i altres curiositats naturals del terme d'Olesa de Bonesvalls*» imprès per Edicions i Propostes Culturals Andana.

Orgullosos de la feina feta fins ara, hem continuat i ja hem arribat a la xifra de cent barraques.

Enguany, ens hem constituït com a entitat, hem inaugurat una barraca de

pedra a l'entrada del poble, construïda pel grup juntament amb col·laboradors i empreses del poble, com a homenatge als constructors anònims; hem fet passis de diapositives, restauracions i en breu tindrem el nostre propi blog a internet, on penjarem totes les activitats i fotografies que anem fent. A aquestes alçades, penso que ningú posa en dubte la necessitat de salvar el nostre patrimoni de pedra seca. Des de fa uns anys ençà, van sorgint associacions, entitats i grups de tota mena que senten, com nosaltres, una estimació envers a aquestes construccions.

Com a amants de la pedra seca ens agradaria que a tots els pobles i municipis, existís gent que donés suport a la preservació de tota aquesta arquitectura rural meravellosa i conservar-la per que així les generacions futures puguin veure com es vivia i es treballava al camp fa mes de cent anys.

Informa: Santi Estrada, President del Grup de Recerca Olesa Rural.